
Noty o autorach

Aspekty Muzyki 1, 271-278

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mateusz Andrzejewski — (ur. 1981) ukończył studia z zakresu teorii muzyki w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. W 2008 r. uzyskał dyplom za pracę magisterską *Wizje kultury prasłowiańskiej w muzyce scenicznej XIX i XX wieku*, napisaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Ryszarda Daniela Goliańka. W tym samym czasie rozpoczął studia doktoranckie, również z zakresu teorii muzyki, tym razem na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Obecnie pracuje, pod kierunkiem dr. hab. Magdaleny Dziadek (prof. UAM), nad rozprawą doktorską pt. *Idea słowiańska i jej realizacja w muzyce XIX i XX wieku*. Głównym obszarem jego zainteresowań badawczych jest muzyka czeska epoki romantyzmu, a także twórczość Haendla. Znalazło to wyraz w artykułach publikowanych w czasopiśmie naukowych i artystycznych.

Teresa Błaszkiwicz — doktor nauk humanistycznych, profesor nadzwyczajny Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Ukończyła w tejże uczelni studia na Wydziale Kompozycji i Teorii Muzyki (1970); stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii i socjologii uzyskała na Uniwersytecie Gdańskim (1988). Laureatka II nagrody w konkursie na prace magisterskie uczelni Trójmiasta (*Aleatoryzm w twórczości Witolda Lutosławskiego*). W gdańskiej uczelni pracuje od 1974 r., od wielu lat pełni funkcję dyrektora Instytutu Teorii Muzyki. Organizatorka kilku edycji Ogólnopolskiego Konkursu Prac Magisterskich oraz międzynarodowych sesji naukowych, w tym poświęconych muzyce fortepianowej. Swoje zainteresowania naukowe koncentruje na problematyce współczesnego warsztatu kompozytorskiego, głównie kompozytorów

polskich. Przedmiotem wieloletnich badań stała się sonata fortepianowa, postrzegana w kontekście relacji między środkami technologicznymi a konstrukcyjnymi. Ponadto aktywnie uczestniczy w badaniach muzyki gdańskiej, zajmując się zarówno twórczością współczesną, jak i dorobkiem historycznym. Jako członek zespołu badawczego realizującego grant *Gdańskie rękopisy muzyczne z XVI–XIX wieku jako źródło badań kultury muzycznej Gdańska* opracowała liczne manuskrypty muzyczne ze zbiorów Biblioteki Gdańskiej PAN. Uczestniczyła także w pracach organizacyjnych i jako autor w realizacji projektu badawczego *Słownik kompozytorów polskich XX wieku*. Autorka licznych publikacji naukowych.

Anna Chęćka-Gotkowicz — doktor, adiunkt w Zakładzie Estetyki i Filozofii Sztuki Uniwersytetu Gdańskiego (Instytut Filozofii, Socjologii i Dziennikarstwa, Wydział Nauk Społecznych). Jest także pianistką, absolwentką Akademii Muzycznej w Gdańsku (dyplom z wyróżnieniem w 1998 r.). Prowadzi klasę fortepianu w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia w Gdańsku-Wrzeszczu. Zajmuje się estetyką muzyczną, filozofią sztuki oraz związkami między literaturą i muzyką. W 2008 r. ukazała się jej książka *Dysonanse krytyki. O ocenie wykonania dzieła muzycznego* (wyd. słowo /obraz terytoria). Publikowała m.in. w „Estetyce i Krytyce”, „Sztuce i Filozofii”, „Ruchu Muzycznym”, w zeszytach „Punkt po Punkcie” (tom *Dusza* ukazał się wraz z płytą CD z muzyką fortepianową w jej wykonaniu). Obecnie zajmuje się twórczością francuskiego pisarza Pascala Quignarda i pracuje nad książką dotyczącą doświadczania muzyki.

Barbara Długońska — absolwentka Wydziału Kompozycji i Teorii Muzyki PWSM w Gdańsku (1968), obecnie wykładowca Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Członek redakcji w wydawnictwie tej uczelni (1975–1998). Od 1997 r. członek Oddziału Gdańskiego Sekcji Polskiej RISM (Répertoire International des Sources Musicales/Międzynarodowy Katalog Źródeł Muzycznych). Autorka prac o polskiej kulturze muzycznej XIX i XX wieku, w tym haseł „Rytel Piotr” do *Polskiego Słownika Biograficznego* (t. XXXII), *Encyklopedii Muzycznej PWM* (t. 8) oraz *Kompozytorów Polskich 1918–2000* (t. II). Bierze udział w pracach nad projektem badawczym *Gdańskie rękopisy muzyczne XVI–XIX wieku jako źródło badań kultury muzycznej Gdańska*. Współautorka trzynomowej serii wydawniczej *Music Collections from Gdańsk* (2007, 2008, 2011).

Violetta Kostka — absolwentka muzykologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Pracę doktorską obroniła w Instytucie Sztuki Pol-

skiej Akademii Nauk w Warszawie. Otrzymała stypendia naukowe Biblioteki Polskiej w Paryżu i Uniwersytetu w Cambridge oraz grant Komitetu Badań Naukowych. Aktualnie, na stanowisku adiunkta, uczy historii muzyki w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Członek zwyczajny Związku Kompozytorów Polskich. Autorka książki *Tadeusz Zygfryd Kassern. Indywidualne odmiany stylów muzycznych XX wieku* oraz ponad 60 artykułów — głównie na temat twórczości kompozytorów polskich XIX i XX wieku oraz życia muzycznego w XVIII-wiecznym Gdańsku. Brała czynny udział w kilkudziesięciu konferencjach krajowych i zagranicznych, m.in. w Londynie, Canterbury, Lipsku, Greifswaldzie i Frankfurcie nad Odrą.

Beata Kotłowska — teoretyk muzyki, wykładowca Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku na Wydziale Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki. Ukończyła w tejże uczelni studia na Wydziale Kompozycji i Teorii Muzyki, jak również filologię polską na Wydziale Filologiczno-Historycznym oraz Filologiczne Studium Doktoranckie na Uniwersytecie Gdańskim. W swoich badaniach skupia się przede wszystkim na muzyce wokально-instrumentalnej, badając związki muzyki z literaturą. Interesuje się także muzyką organową. Obecnie zajmuje się intertekstualnością na przykładzie operowej twórczości Krzysztofa Pendereckiego.

Alina Kowalska-Pińczak — studia z teorii muzyki ukończyła w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (1972); doktorat w zakresie surdologopedii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (1980); dyplom z wyróżnieniem ukończenia studiów wokально-aktorskich Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu (1990); kwalifikacje II stopnia (habilitacja) w zakresie sztuki muzycznej w dyscyplinie prowadzenia zespołów wokalnych i wokально-instrumentalnych uzyskała po przewodzie w 1995 r. Od 1972 r. pracuje w Akademii Muzycznej w Gdańsku, od 1997 r. na stanowisku profesora. Jest twórcą i założycielem Zespołu Muzyki Dawnej Cappella Gedanensis (1981). Laureatka licznych nagród i odznaczeń, m.in.: za całokształt twórczości uzyskała Pomorską Nagrodę Artystyczną (2000), Medal Edukacji Narodowej (2002), Zasłużony Kulturze „Gloria Artis” (2007). Otrzymała także tytuł Radiowej Osobowości Roku 2005. Jest autorką licznych publikacji naukowych z dziedziny kształcenia słuchu, pedagogiki specjalnej i wokalistyki.

Alicja Kozłowska-Lewna — absolwentka Wydziału Teorii i Kompozycji Wyższej Szkoły Muzycznej w Gdańsku. Obecnie pracownik naukowy tej uczelni. Dziekan Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki w latach 1993–1999 oraz od 2005. Doktorat z zakresu teorii muzyki na podstawie pracy *Polska sonata fortepianowa w latach 1845–1910* zrealizowany pod kierunkiem prof. dr. hab. Marka Podhajskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie. Habilitacja z pedagogiki na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie pracy *Innowacyjna strategia kształcenia słuchu muzycznego u dzieci w wieku wczesnoszkolnym*. Autorka dwóch książek oraz blisko 40 publikacji. Zainteresowania naukowe: polska muzyka fortepianowa drugiej połowy XIX wieku, metodyka kształcenia słuchu muzycznego, wczesna edukacja muzyczna.

Bogumiła Mika — dr hab., adiunkt w Instytucie Muzyki, a od 2009 również Prodziekan ds. Naukowo-Artystycznych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie. Ukończyła Akademię Muzyczną im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w zakresie Teorii Muzyki i Kompozycji. W 1999 r. uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii muzyki na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, a w 2011 stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie muzykologii na Uniwersytecie Jagiellońskim. Opublikowała trzy książki: *Krytyczny koneser czy naiwny konsument. Śląska publiczność muzyczna u końca XX wieku* (Katowice 2000), *Muzyka jako znak — w kontekście analizy paradygmatycznej* (Lublin 2007) oraz *Cytaty w muzyce polskiej XX wieku. Konteksty, fakty, interpretacje* (Kraków 2008). Jest również autorką ponad 40 artykułów poświęconych zagadnieniom muzyki współczesnej i społecznym aspektów muzyki. Swe referaty prezentowała podczas licznych konferencji i seminariów międzynarodowych, m.in. w USA (Yale; Notre-Dame, IN), we Francji (Paryż, Sorbona), w Anglii (Londyn, Canterbury), we Włoszech (Uniwersytet Tor Vergata, Roma), w Finlandii (Helsinki, Imatra), w Niemczech (Hannover, Schwerte), jak i krajowych.

Arleta Nawrocka-Wysocka — ukończyła studia muzykologiczne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od roku 1988 pracuje w Instytucie Sztuki PAN, w zespole przygotowującym do wydania kolejne części serii *Polska Pieśń i Muzyka Ludowa. Źródła i materiały*. W 2000 r. obroniła rozprawę doktorską zatytułowaną *Śpiewy protestanckie na Mazurach. Tradycja ustna i pisana*, przygotowaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Ludwika Bielawskiego. W 2001 r. praca ta została wyróżniona Nagrodą Związku Kompozytorów Polskich im. Ks. Prof.

Hieronima Feichta. W latach 2005–2008 realizowała projekt badawczy finansowany przez MNiSW zatytułowany *Repertuar religijny społeczności ewangelickich w Polsce*. Jednym z efektów tego projektu było wydanie dwupłytkowego albumu *Pieśniczki z kancenoła. Pieśni religijne ewangelików ze Śląska Cieszyńskiego*. Album ten otrzymał I nagrodę w I edycji konkursu *Fonogram źródeł* organizowanego przez Polskie Radio Program 2 (2009). Należy do Związku Kompozytorów Polskich (sekcja muzykologów), organizacji hymnologicznej *Internationale Arbeitsgemeinschaft für Hymnologie* (IAH) oraz *European Seminar in Ethnomusicology* (ESEM). Od roku 2004 prowadzi zajęcia dydaktyczne w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Przedmiotem jej zainteresowań naukowych są związki tradycji ustnej i pisanej — zwłaszcza w repertuarze religijnym.

Marek Podhajski — urodzony w Polsce, w Nowogrodzku, 1938. Obywatelstwo polskie i islandzkie. Ukończył teorię muzyki (1961) i kompozycję (1966) w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Gdańsku. Doktor nauk humanistycznych w zakresie teorii muzyki, dyplom nr 2 wydany przez Akademię Muzyczną w Warszawie (1972), profesor sztuki muzycznej, tytuł naukowy przyznany przez Radę Państwa (1982), doktor habilitowany nauk humanistycznych w zakresie historii-muzykologii (Akademia Teologii Katolickiej, 1993). Pracownik Akademii Muzycznej w Gdańsku od 1961 r. Założyciel Instytutu Teorii Muzyki (1978) i organizator życia naukowego w tej uczelni. Profesor Akademii Muzycznej w Warszawie (1994–2008). Nauczyciel w szkole muzycznej (*Tónlistarskólinn á Akureyri*) w Akureyri, Islandia (1990–2005). Organizator pierwszego Festiwalu Islandzkiej Muzyki Fortepianowej (Akureyri 1992) i redaktor naukowy książki w języku islandzkim i angielskim wydanej z tej okazji. Autor około 100 referatów naukowych i 7 książek. Wśród nich: *Formy muzyczne* (1991), *Nowy system muzyki X. Jana Jarmusiewicza w perspektywie polskich prac z harmonii XIX wieku* (1992), *Dictionary of Icelandic Composers* (1997) — pierwszy słownik tego rodzaju w historii muzyki, *Kompozytorzy polscy 1918-2000. T.1 Eseje. T.2 Biogramy* (redaktor naukowy, 2005). Uhonorowany polskimi i zagranicznymi odznaczeniami. Członek Związku Kompozytorów Polskich, International Musicological Society, International Biographical Centre Advisory Council w Cambridge, członek dożywotni American Biographical Institute Research Association.

Danuta Popinigis — muzykolog, doktor. Studia muzykologiczne na Uniwersytecie Warszawskim ukończyła w 1981 r., stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie muzykologii uzyskała na Wydziale Historycznym Uniwersytetu

Warszawskiego w 1994 r. na podstawie pracy *Muzyka Andrzeja Hakenbergera*. Od 1980 r. pracuje w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Prowadzi zajęcia z zakresu historii muzyki. Od 1997 r. kieruje Gdańskim Oddziałem Répertoire International des Sources Musicales. Zainteresowania naukowe koncentruje wokół kultury muzycznej dawnego Gdańska, okresu od XVI do XIX wieku oraz na historii carillonów i muzyce carillonowej.

Renata Skupin — absolwentka Wydziału Kompozycji i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Gdańsku (1994, dyplom z wyróżnieniem, I miejsce w X Konkursie Prac Magisterskich Akademii Muzycznych w Polsce za pracę pt. *Kwartety smyczkowe Tadeusza Bairda*). Jako stypendystka rządu francuskiego specjalizowała się w grupie badawczej *Poïétique musicale contemporaine* na Wydziale Muzyki i Muzykologii Université de Paris IV-Sorbonne (1998). Doktorat uzyskała na podstawie rozprawy *Poetyka muzyki orkiestrowej Giacinto Scelsiego. Dzieło a duchowość kompozytora — między Wschodem a Zachodem* (2003), wyróżnionej w Konkursie Związku Kompozytorów Polskich na prace naukowe z dziedziny muzykologii o Nagrodę im. Ks. Prof. Hieronima Feichta (2005). Jest adiunktem w Instytucie Teorii Muzyki, od 2010 r. prodziekanem Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki AM w Gdańsku. Zainteresowania naukowe koncentruje na twórczości kompozytorów XX wieku, głównie w kontekście związków muzyki zachodnioeuropejskiej z kulturami Orientu. Uczestniczyła w kilkunastu konferencjach krajowych i zagranicznych (w Weimarze, Zürichu, Brighton), wyniki badań opublikowała w blisko trzydziestu artykułach. Obecnie pracuje nad monografią poświęconą orientalizmowi w muzyce polskiej I połowy XX wieku.

Danuta Szlagowska — absolwentka studiów muzykologicznych i psychologicznych na Uniwersytecie Warszawskim, jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku oraz Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Zainteresowania naukowe koncentruje wokół problematyki związanej z muzyką baroku, zwłaszcza z kulturą muzyczną dawnego Gdańska. Jest autorką licznych artykułów, haseł encyklopedycznych oraz kilku książek (m.in. *Muzyka baroku*, Gdańsk 1998; *Repertuar muzyczny z siedemnastowiecznych rękopisów gdańskich*, Gdańsk 2005). Prowadzi wykłady i kursy metodyczne z zakresu historii i psychologii muzyki, interesuje się także możliwościami wykorzystania muzyki w procesie rozwoju psychoruchowego dzieci (jest współautorką książki Marty Bogdanowicz *Piosenki do rysowania czyli Metoda Dobrego Startu dla najmłodszych*).

Małgorzata A. Szyszkowska — doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Zakładzie Estetyki Instytutu Filozofii na Wydziale Filozofii i Socjologii UW, redaktor naczelna czasopisma naukowego „Sztuka i Filozofia” wydawanego przez Zakład Estetyki UW (<http://www.filozofia.uw.edu.pl/sztukaifilozofia>). Jej badania i zainteresowania naukowe koncentrują się wokół szeroko rozumianej estetyki muzyki, w tym doświadczenia muzycznego oraz percepcji muzyki (pojęcie „wsłuchiwanie się”), fenomenologii i hermeneutyki muzycznej, a także anglosaskiej estetyki dwudziestowiecznej (Richard Wollheim, Virgil C. Aldrich, Roger Scruton), estetyki pragmatycznej (John Dewey, Richard Shusterman) oraz kultury i sztuki masowej (szczególnie muzyki). Jest autorką publikacji dotyczących estetyki muzycznej Romana Ingardena, Rogera Scrutona oraz doświadczenia estetycznego, m.in. *Aspekty słyszenia dźwięku w doświadczeniu estetycznym dzieła muzycznego*, w: *Materia sztuki*, red. M. Ostrowicki (Kraków 2010); *Messages in Art and Music with Jerrold Levinson*, „Dialogue and Universalism” 2010, vol. XX, nr 3–4; *Metafora w doświadczeniu dzieła muzycznego. Wokół koncepcji Rogera Scrutona*, „Sztuka i Filozofia” 2008, nr 32.

Marta Walkusz — (ur. 1979) ukończyła PSM im. Zygmunta Noskowskiego w Gdyni w klasie fletu i fortepianu oraz SSM II st. w Gdyni w klasie fletu. Jest absolwentką Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku (kierunek Teoria muzyki w 2003 r. oraz kierunek Kompozycja w 2004 r.). Obecnie pracuje w Bibliotece Głównej Akademii Muzycznej w Gdańsku. Brała czynny udział w XII Ogólnopolskiej Konferencji Bibliotekarzy Muzycznych i III Ogólnopolskiej Konferencji Fonotek oraz w XV Międzynarodowej Sesji Naukowej „Muzyka fortepianowa”. Kontynuuje również swą pracę kompozytorską; w czerwcu 2011 r. ukazało się pierwsze wydanie *Ronda na 3 flety* (wyd. Eufonium).

Jolanta Woźniak — muzykolog, doktor nauk humanistycznych, profesor Akademii Muzycznej w Gdańsku. W latach 1970–1990 zainteresowania naukowo-badawcze koncentrowała wokół problematyki matematycznych metod analizy struktur melicznych m.in. w twórczości Fryderyka Chopina, Grażyny Bacewicz, Tadeusza Bairda. W następnych latach podjęła badania nad życiem muzycznym Gdańska XVIII i XIX w. Na podstawie badań muzykaliów gdańskich opublikowała, zarówno w polskich jak i zagranicznych wydawnictwach, szereg przyczynkarskich prac dotyczących krytyki i interpretacji źródeł muzycznych dotyczących m.in.: gdańskich kancjonałów protestanckich, XVIII i XIX-wiecznych zbiorów pieśni, a także salonowych utworów fortepianowych w rękopiśmiennych muzyka-

liach proweniencji gdańskiej. W ostatnich latach w centrum zainteresowań autorki pozostaje twórczość i działalność XIX-wiecznego gdańskiego pastora Theodora Friedricha Kniewela, kompozytora, dyrygenta i pedagoga. W latach 2000–2004, w ramach prac zespołowych, brała udział w projektach badawczych dotyczących gdańskich rękopisów muzycznych z XVI–XIX w. Jest współautorką (obok Barbary Długońskiej, Danuty Popinigris, Danuty Szlagowskiej) serii katalogów *Music Collection from Gdańsk* dotyczących zbiorów rękopisów muzycznych trzech bibliotek: Biblioteki Gdańskiej PAN, Staatsbibliothek zu Berlin, Archiwum Państwowego w Gdańsku.